II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

COMISIE

DECIZIA COMISIEI

din 11 decembrie 2007

privind ajutorul de stat C 51/2006 (ex N 748/06) pus în aplicare de Polonia în cazul Arcelor Huta Warszawa

[notificată cu numărul C(2007) 6077]

(Numai textul în limba polonă este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2008/406/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 88 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

având în vedere Protocolul nr. 8 din Tratatul de aderare *privind restructurarea industriei siderurgice poloneze* [1],

în urma invitației adresate părților interesate de a-și prezenta observațiile [2] în conformitate cu dispozițiile citate anterior și având în vedere observațiile acestora,

întrucât:

I. PROCEDURA

(1) În 2002 un plan de restructurare (denumit și planul de afaceri individual) a fost prezentat autorităților poloneze de către Arcelor Huta Warszawa (denumită în continuare „AHW"), iar ulterior de către Huta L.W. Sp. z o o (denumită în continuare „HLW"). Planul a fost revizuit în martie 2003 (denumit în continuare „PAI 2003").

(2) Procesul de restructurare a industriei siderurgice poloneze a început în iunie 1998, când Polonia a prezentat Comunității primul Program de restructurare pentru industria fierului și a oțelului în scopul de a respecta articolul 8 alineatul (4) din Protocolul nr. 2 din Acordul European încheiat cu Polonia [denumit în continuare „articolul 8 alineatul (4)"], ceea ce a permis în mod excepțional acordarea de ajutor de stat pentru restructurare în sectorul produselor siderurgice în primii cinci ani după intrarea în vigoare a acordului.

(3) La 5 noiembrie 2002, Consiliul de Miniștri al Republicii Polonia a aprobat Programul de restructurare și dezvoltare pentru industria fierului și a oțelului din Polonia până în 2006 și, pe baza acestuia, a adoptat versiunea finală a Programului național de restructurare (denumit în continuare „PNR") la 25 martie 2003. Acest plan a permis în principal acordarea de ajutoare de stat în valoare de până la 3 387 miliarde PLN (846 milioane EUR) [3] către industria siderurgică poloneză în vederea restructurării în perioada cuprinsă între 1997 și 2006.

(4) PNR a fost prezentat Comisiei, care l-a evaluat la 25 martie 2003 și, pe baza acestei evaluări, a înaintat o propunere de Decizie a Consiliului de prelungire a perioadei de grație (care expira inițial în 1997) pentru

[1] JO L 236, 23.9.2003, p. 948.
[2] JO C 35, 17.2.2007, p. 41.

[3] Presupunând că 1 EUR = 4 PLN.

acordarea de ajutor de stat către sectorul siderurgic polonez în conformitate cu Acordul European, până la sfârșitul lui 2003, cu condiția ca beneficiarii să devină viabili până în 2006. Propunerea a fost aprobată de Consiliu în iulie 2003 ([4]).

(5) Astfel, prin derogare de la propriile norme ([5]), UE a permis Poloniei acordarea de ajutor de stat către industria siderurgică. Acest lucru a fost prevăzut în cele din urmă în Protocolul nr. 8 la Actul de aderare, privind restructurarea industriei siderurgice poloneze (denumit în continuare „Protocolul nr. 8") ([6]). Acesta confirmă acceptarea acordării de ajutor de stat în valoare de maximum 3 387 miliarde PLN către cele opt întreprinderi indicate, inclusiv HLW, până la sfârșitul lui 2003, cu condiția finalizării procesului de restructurare până la 31 decembrie 2006 ([7]). Prin PNR se alocă pentru HLW un ajutor pentru restructurare în valoare de 322 milioane PLN (a se vedea tabelul 8), care este confirmat într-o formă mai detaliată în PAI 2003 și care urmează să fie pus în aplicare în conformitate cu punctul 9 literele (a) și (h) din Protocolul nr. 8.

(6) Pentru a asigura respectarea condițiilor sale, Protocolul nr. 8 conține dispoziții detaliate de punere în aplicare și monitorizare. *Inter alia*, Polonia a avut obligația de a prezenta rapoarte de monitorizare bianuale, iar un consultant independent a efectuat evaluări independente în 2004, 2005 și 2006. Rapoarte privind întreprinderile HLW/AHW au fost prezentate, până în prezent, în februarie 2004, aprilie 2005, mai 2006 și iunie 2007. Acestea au fost discutate cu autoritățile poloneze și cu beneficiarii și au fost acceptate de către serviciile din cadrul Comisiei și de către autoritățile poloneze.

(7) PAI al HLW a fost modificat în 2005 de către AHW (denumit în continuare „PAI 2005") și s-a solicitat aprobarea Comisiei în conformitate cu punctul 10 din Protocolul nr. 8.

(8) Prin scrisoarea din 6 decembrie 2006, Comisia a informat Polonia că a decis să deschidă procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) CE în legătură cu eventuala utilizare abuzivă a ajutorului.

(9) Decizia Comisiei de a iniția procedura a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ([8]). Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile cu privire la ajutor.

(10) Răspunsul Poloniei a fost comunicat prin scrisoarea din 2 martie 2007. La 19 martie 2007, Comisia a primit și observații din partea beneficiarului AHW, pe care le-a transmis, împreună cu întrebări, autorităților poloneze. După o întâlnire avută cu autoritățile poloneze și cu beneficiarul în martie 2007, s-au trimis Poloniei alte întrebări la 2 aprilie 2007 și la 6 august 2007. La 4 iunie 2007 și la 1 octombrie 2007 Polonia și-a comunicat răspunsurile.

(11) Ulterior, la 18 octombrie 2007, serviciile din cadrul Comisiei au informat Polonia cu privire la evaluarea preliminară a cazului pe care au realizat-o și, după alte schimburi de scrisori între autoritățile poloneze și Comisie, la 16 noiembrie 2007, autoritățile poloneze au precizat că întreprinderea intenționează să ramburseze ajutorul „fără a aduce atingere situației legale".

(12) În scrisoarea din 22 noiembrie 2007, autoritățile poloneze au confirmat că la 20 noiembrie 2007 AHW a transferat 2 089 768 EUR într-un cont blocat în favoarea Ministerului de Finanțe al Poloniei. Conform condițiilor contractului, nimeni nu va avea acces la sumele din cont până la adoptarea prezentei decizii. La data adoptării acesteia, ministerul va primi suma respectivă plus dobânda acumulată de la data de 20 noiembrie 2007. În cazul în care decizia nu se emite până la sfârșitul lunii februarie 2008, banii urmează să se întoarcă la AHW.

II. DESCRIEREA DETALIATĂ A AJUTORULUI

(13) AHW este un producător polonez de oțel care produce oțel lichid și produse lungi, în special oțeluri de calitate și oțeluri speciale (profiluri de oțel ușoare și profiluri grele).

(14) În 1991, pachetul majoritar de acțiuni la HLW a fost preluat de către producătorul italian de oțel Lucchini și vândut în 2005 către Arcelor, care a fuzionat cu Mittal Steel în 2006 ([9]).

([4]) Decizia Consiliului din 21 iulie 2003 (JO L 199, 7.8.2003, p. 17). A se vedea Decizia Comisiei în cazul C-20/04 (JO L 366, 21.12.2006, p. 1), punctele 23 și următoarele.

([5]) A se vedea *Comunicarea Comisiei privind ajutorul pentru salvarea, restructurarea și închiderea întreprinderii în sectorul oțelului* (JO C 70, 19.3.2002, p. 21), care interzice acordarea ajutorului pentru restructurare industriei siderurgice.

([6]) A se vedea Fn. 1.

([7]) Conform celui mai recent raport de monitorizare din iunie 2007, s-au plătit ajutoare în valoare de 2 727 miliarde PLN. Din cei opt beneficiari, trei întreprinderi, respectiv Technolgie Buczek (a se vedea Decizia Comisiei din 23 octombrie 2007 în cazul C 23/06, nepublicată încă), Huta Andrzej și Huta Batory au deschis între timp proceduri de lichidare, în timp ce alte patru întreprinderi, respectiv Polskie Huty Stali S.A. (în prezent Mittal Steel Poland, a se vedea Decizia Comisiei în cazul N 186/05, *Modificarea PAI al MSP*), Huta Bankowa, Huta Labędy și Huta Pokój, au redevenit viabile.

([8]) A se vedea nota de subsol 2.

([9]) A se vedea Decizia Comisiei *Mittal /Arcelor* din 2 iunie 2006, cazul nr. COMP/M.4137.

1. **Programul de restructurare prevăzut de PAI 2003**

(15) Comisia înțelege că HLW se confrunta cu probleme financiare grave la momentul adoptării planului de afaceri. Aceasta nu primea niciun fel de fonduri suplimentare de la societatea-mamă Lucchini, care trecea, potrivit Poloniei, printr-o criză financiară profundă și nu își putea vinde activele de valoare de care dispunea din cauza unor probleme de reglementare. Prin urmare, între 1997 și 2003, întreprinderea s-a confruntat cu o acută lipsă de lichidități, care s-a reflectat în planul de restructurare. ([10])

(16) În consecință, PAI 2003 al HLW fixa câteva obiective de restructurare majore (la punctul 3.2.) în vederea restabilirii viabilității întreprinderii, dintre care cele mai importante erau următoarele:

„(a) Restructurarea activelor și restructurarea financiară în vederea obținerii fondurilor pentru punerea în aplicare a acestui program, asigurarea lichidității financiare și reducerea costurilor financiare.

(b) Punerea în aplicare a investițiilor pentru îmbunătățirea în continuare a calității și a gamei de produse fabricate și pentru creșterea competitivității întreprinderii, pentru reducerea costurilor […].

(c) Îmbunătățirea în continuare a standardelor de protecție a mediului înconjurător."

(a) *Investiții*

(17) PAI 2003 preciza (punctul 3.3) că strategia industrială a întreprinderii constă în „a pune accentul pe ameliorarea treptată a gamei de produse, prin reducerea semnificativă a producției de bare de calitate comercială și țagle și pe dezvoltarea producției prin promovarea oțelurilor speciale și a oțelurilor de construcție". În acest scop, HLW anticipa „…derularea unui program de investiții progresive în următoarele sectoare de activitate ale uzinei: laminorul mediu, atelierul de forjare, secția de trefilare, hala de turnare lingouri", în timp ce laminorul de benzi înguste urma să fie închis.

(18) Pentru a pune în aplicare strategia descrisă anterior, întreprinderea a elaborat un program de investiții în valoare de [între 150 milioane PLN și 220 milioane PLN], (*) care a fost inclus în PAI 2003 după cum urmează:

Tabelul 1

Investiții planificate în producția de oțel (= tabelul 21 din PAI 2003)

În 000 PLN	2002	2003	2004	2005	2006	Total
Atelier de fabricare a oțelului					[…]	[…]
Laminoare la cald	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[aprox. 95 %]
General	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Secție de trefilare	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Total	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[150-220 milioane PLN]

(19) După cum se menționează la punctul 4.4 din PAI 2003, investițiile s-au axat pe modernizarea laminoarelor la cald (a se vedea tabelul 22 din PAI 2003). Acest proces a inclus modernizarea laminorului de profiluri medii, precum și înlocuirea cuptoarelor de recoacere ale blumingului și ale laminorului de profiluri grele. Graficul de punere în aplicare a investițiilor a fost indicat în tabelul 23 din PAI 2003, în care se preciza că aproape toate investițiile urmau să fie demarate în 2002.

(b) *Restructurarea forței de muncă*

(20) Conform PAI 2003 (punctul 4.11), întreprinderea planificase reducerea numărului de salariați de la 1 249 la 850. În prezent, PAI 2005 prevede reducerea forței de muncă la 700 de salariați. Prin PAI 2003 s-au alocat 4,03 milioane PLN pentru restructurarea forței de muncă, din care 1,5 milioane PLN erau asigurate din ajutoare de stat special alocate, 1,17 milioane PLN erau furnizate prin programul PHARE, iar 1,34 milioane PLN reprezentau contribuția întreprinderii ([11]).

([10]) A se vedea informațiile prezentate de Polonia la 4 iunie 2007, punctele 19, 30, 55.

(*) Părți din acest text au fost ascunse pentru a nu se divulga informații confidențiale. Acestea au fost indicate printr-o linie punctată între paranteze drepte. Valoarea programului total de investiții se situează între 150 milioane PLN și 220 milioane PLN. Pentru a facilita înțelegerea deciziei, alte informații confidențiale de natură financiară sunt exprimate ca un procent aproximativ din suma cuprinsă între 150 și 220 milioane PLN (considerând 150-220 milioane PLN drept 100 %).

([11]) PAI 2003, p. 66, tabelul 35.

(c) *Restructurarea financiară*

(21) PAI 2003 prevedea și realizarea restructurării financiare și a restructurării activelor, aspecte care, conform planului (punctul 3.2), aveau în vedere: „rambursarea împrumuturilor pe termen scurt și vânzarea activelor care nu sunt necesare și nu au legătură cu producția."

(22) PAI 2003 (punctul 4.7) prevedea restructurarea datoriei de 513 369 milioane PLN (potrivit bilanțului contabil, aceasta reprezenta suma totală dintre pasivul pe termen lung și pasivul pe termen scurt). Finanțarea urma să fie asigurată din profiturile viitoare și din restructurarea activelor. Din ultima operațiune erau așteptate încasări în valoare de 363 milioane PLN în 2004 și 2005, din care 60 milioane PLN urmau să acopere noile datorii.

(23) Pentru a prezenta situația mai detaliat, Comisia înțelege că PAI 2003 prevedea următoarele măsuri de restructurare financiară: în primul rând, anularea datoriei publice, având ca efect ajutoare în valoare de 21,5 milioane PLN (a se vedea punctul 4.12.2); în al doilea rând, HLW realiza, începând din anul 2000, o restructurare de active aflată în curs, prin vânzarea activelor neproductive, scopul acestei operațiuni fiind acela de a genera fonduri în vederea finanțării programului de investiții.

(24) Restructurarea activelor trebuie văzută în contextul în care activele HLW făcuseră deja obiectul unei tranzacții financiare, descrise de către HLW drept o „tranzacție de vânzare și leaseback". În anul 2000, întreprinderea obținuse un împrumut în valoare de 250 milioane PLN garantat în principal cu un gaj asupra terenului și clădirilor aparținând întreprinderii. Acesta avea în vedere activele productive și neproductive. Rambursarea urma să aibă loc prin două plăți pe an până în 2010. Tranzacția era necesară deoarece HLW avea nevoie de lichidități, însă nu-și putea vinde imediat activele neproductive. Acest proces urma să se desfășoare pe parcursul anilor următori, să genereze lichidități și să conducă la o reducere a costurilor financiare.

(25) Conform PAI 2003, restructurarea activelor trebuia să vizeze activele neproductive (punctele 4.7 și 4.8). Se pare că la sfârșitul lui 2001 s-a vândut o primă parte (53 de hectare) din cele 100 de hectare. Cu toate acestea, vânzarea altor active neproductive a fost întârziată deoarece AKR (Agencja Kapitałowo Rozliczeniowa S.A. – o întreprindere ai cărei acționari sunt Agenția de Dezvoltare a Industriei și Trezoreria Statului) s-a confruntat cu dificultăți în procesul de reglementare a situației juridice a terenului care nu avea legătură cu producția.

(26) Întrucât nu se puteau obține fonduri din vânzarea terenului, s-a avut în vedere contractarea unui credit punte garantat de stat în valoare de 300 milioane PLN. Creditul urma să fie utilizat pentru investiții și pentru stingerea pasivului pe termen scurt (în valoare totală de 219 milioane PLN). În plus, 53 milioane PLN urmau să fie alocate pentru devansarea unor investiții planificate inițial a se derula după 2006 [219 + 53 milioane plus 10 % costuri de finanțare (respectiv 27 milioane) totalizează 299 milioane]. În consecință, din fondurile totale în valoare de [150-220 milioane PLN] planificate pentru investiții, cel puțin […] milioane PLN (respectiv […] milioane PLN - 53 milioane PLN) trebuie incluse în cele 219 milioane PLN. Prin urmare, suma rămasă de […] milioane PLN (219 milioane PLN - […] milioane PLN) a reprezentat probabil costul aferent restructurării financiare pe termen scurt.

(d) *Restructurarea politicii de mediu*

(27) PAI 2003 prevedea, de asemenea (punctul 4.9), derularea unui program separat de investiții cu privire la mediul înconjurător, care consta în punerea în aplicare a unui sistem de gestionare a mediului în conformitate cu ISO 14001 (0,5 milioane PLN), efectuarea mai multor investiții în cadrul unui proiect de reabilitare a solului, presupunând costuri de 50 milioane PLN, și modernizarea secției de inginerie energetică (pentru care nu s-au alocat fonduri). Măsurile urmau să fie demarate în 2002.

(28) Investigația a arătat că numai o parte dintre măsurile indicate în PAI 2003 au fost puse în aplicare conform calendarului. În special, construcția unei instalații de prelucrare a deșeurilor de metale a fost amânată până în 2007-2008 și nu a fost începută până în vara lui 2007. Mai mult, construcția unei instalații de prelucrare a resturilor de metale a fost abandonată, deoarece prelucrarea acestora se realizează de către un subcontractant ([12]), o soluție mai rentabilă din punctul de vedere al costurilor.

(29) Cu toate acestea, investigația a confirmat și afirmația Poloniei potrivit căreia costurile de restructurare a politicii de mediu urmau să fie acoperite din fonduri proprii, cum ar fi sumele încasate din restructurarea activelor, și nu prin planul de restructurare.

(e) *Finanțarea restructurării*

(30) PAI 2003 (punctul 4.12) a identificat un deficit de finanțare de 300 milioane PLN (a se vedea și situația fluxurilor de numerar, punctul 5.1.). Având în vedere că nu se face nicio precizare contrară, se poate presupune că aceasta era singura finanțare necesară.

([12]) A se vedea raportul CES pentru 2006 din iulie 2007.

(31) La punctul 4.12 se precizează că restructurarea necesita o finanțare în valoare de 113,6 milioane PLN în 2002 și 105,3 milioane PLN în 2003, precum și 21,9 milioane PLN reprezentând costul de finanțare pentru împrumutarea acestor fonduri. În plus, s-au mai alocat 53 milioane PLN pentru devansarea investițiilor. Cu toate acestea, nu se precizează nicăieri pentru ce era necesară această finanțare.

(32) Aparent, după 2003 nu a mai fost nevoie de nicio finanțare. Într-adevăr, în PAI 2005, AHW confirmă, descriind PAI 2003, următoarele: „[…] Programul de restructurare pleca de la premisa că vor fi întreprinse o serie de acțiuni cu caracter strategic și operațional, ce vor conduce la o îmbunătățire semnificativă a rentabilității activității și, ca o consecință a acesteia, la lichiditate financiară. Programul de restructurare accepta o ameliorare treptată a factorilor de lichiditate financiară începând din 2003."

(f) *Concluzie cu privire la eforturile de restructurare întreprinse pe baza PAI 2003*

(33) Restructurarea prevăzută în PAI, pentru care a fost necesară o susținere extraordinară, include investiții ([150-220] milioane PLN, incluzând 53 milioane PLN în investiții devansate), restructurarea forței de muncă (4,03 milioane PLN), ștergerea parțială a datoriei publice (21,5 milioane PLN), restructurare financiară parțială (81,5 milioane PLN) și unele costuri de finanțare a împrumutului (27,1 milioane PLN), toate acestea ridicându-se la valoarea totală de 324,63 milioane PLN.

(34) Restructurarea urma să fie finanțată în principal printr-un împrumut garantat de stat, care avea rolul de a acoperi deficitul de finanțare rezultat în urma restructurării întârziate a unei părți din active. Prin urmare, pentru a-i permite întreprinderii să deruleze operațiunile de restructurare financiară și investiții în 2002/2003, eventual și în 2004, întreprinderii i s-a acordat un credit punte garantat de către Trezoreria Statului. Prin urmare, proiectul de restructurare se derula în mod clar conform unui calendar.

(35) Cu toate acestea, PAI 2003 nu preciza faptul că restructurarea activelor urma să atragă costuri de restructurare. Aceasta reprezenta, mai degrabă, un proces aflat în curs, independent de planul de restructurare susținut prin ajutorul de stat și care, în mod evident, nu necesita finanțare suplimentară din partea statului. De asemenea, unele măsuri care nu aveau legătură directă cu restabilirea viabilității întreprinderii, cum ar fi măsurile cu privire la mediul înconjurător, au fost finanțate prin restructurarea activelor și au fost așadar întreprinse, după cum reiterează Polonia, în afara procesului de restructurare.

(36) Concluzia ar fi că singurul motiv pentru care se menționează restructurarea activelor este acela că aceasta urma să genereze finanțare prin vânzarea activelor neproductive. Cu toate acestea, rambursarea tranzacției de vânzare și vânzare urmată de închiriere (leaseback) nu este menționată.

2. **Ajutorul de stat**

(37) Din ajutorul în valoare de 322 milioane PLN (calculat ca echivalent subvenție netă) acceptat inițial în PNR, AHW a obținut ajutorul menționat în tabelul de mai jos, prezentat de Polonia:

Tabelul 2

Ajutorul de stat aprobat și primit în 2002 și 2003 (*)

	PNR (în 000 PLN)	Ajutorul de stat obținut (în 000 PLN)	Diferența (în 000 PLN)
Total 2002-2003	321 878 000	203 946 000	117 932 000

(*) Cifrele corespund tabelului 36 din PAI 2003. Cifrele au fost actualizate în conformitate cu Rapoartele de monitorizare ale Poloniei și Rapoartele de monitorizare independente din iunie 2007, la cursul de 3,95 PLN pentru 1 EUR.

(38) Ajutorul a fost acordat cu trei scopuri diferite:

a) 0,33 milioane PLN pentru restructurarea forței de muncă (inițial fuseseră prevăzute 1,5 milioane);

b) 20,56 milioane PLN pentru anularea datoriilor (inițial fuseseră prevăzute 21,5 milioane), care au fost utilizate pentru ameliorarea situației financiare generale a întreprinderii;

c) garantarea unui împrumut de 183,2 milioane PLN (46,3 milioane EUR; inițial se prevăzuse suma de 299 milioane PLN, aprobată de Comisie).

(39) Împrumutul garantat de stat a fost acordat HLW de către Bank Pekao S.A. în baza unui contract încheiat între HLW și bancă la 10 decembrie 2003. Potrivit contractului, împrumutul urma să fie rambursat în termen de cinci ani de la data semnării contractului, respectiv până la 10 decembrie 2008.

(40) AHW solicitase garanția în august 2003. Aceasta a fost acordată prin Decizia Consiliului de Miniștri din 31 decembrie 2003 și prevedea o valoare nominală de 46,3 milioane EUR, la care se adăugau dobânda și alte costuri asociate de până la 58,3 milioane EUR. Decizia Consiliului de Miniștri recunoștea faptul că HLW are nevoie de ajutor în primul rând pentru finanțarea investițiilor legate de laminorul la cald și a costurilor de achiziție de bunuri în baza contractului de vânzare și leaseback și a dispus ca ajutorul să fie utilizat în acest scop. Mai exact:

a) o parte din împrumut, respectiv o sumă de până la 14 600 000 EUR, era destinată finanțării investițiilor de producție, investiții privind laminorul (mediu) și modernizarea valțului (a cajelor de laminor). Cu toate acestea, între 30.9.2004 și 28.2.2005, numai 2 854 355 EUR au fost utilizate în 8 tranșe. Suma a fost rambursată la 16.9.2005;

b) cealaltă parte din împrumut, respectiv o sumă de până la 31 430 000 EUR, cu care întreprinderea dorea să achite partea rămasă din contractul de vânzare și leaseback, era destinată restructurării datoriei prin intermediul răscumpărării bunurilor de producție (teren și clădiri). Începând cu 24.8.2004, întreprinderea a utilizat 31 245 684 EUR, sumă pe care a rambursat-o la 16.9.2005. Potrivit autorităților poloneze și beneficiarului, împrumutul urma să fie utilizat pentru achitarea contractului de vânzare și leaseback din 2000.

(41) În total, întreprinderea a declarat că a plătit o dobândă în cuantum de 1 132 788,35 EUR, în mai multe tranșe. În acest sens, s-a considerat că prima tranșă a dobânzii, plătită la 30 decembrie 2004, ar trebui alocată respectivelor părți retrase din împrumut, după care, începând din acel moment, sumele reprezentând dobânda puteau fi distribuite între sumele totale respective. Autoritățile poloneze au arătat că în acest mod plățile dobânzii au fost defalcate după cum urmează:

Tabelul 3

Dobânda plătită

Data, dobânda plătită	Dobânda totală	Dobânda aferentă părții din împrumut utilizate pentru rambursarea contractului de vânzare și leaseback	Dobânda aferentă părții din împrumut utilizate pentru investiții
30.12.2004	371 931 EUR	363 880 EUR	8 051 EUR
30.6.2005	536 522 EUR	491 612 EUR	44 910 EUR
16.9.2005	224 336 EUR	205 557 EUR	18 778 EUR
	1 132 788 EUR	1 061 050 EUR	71 738 EUR

(42) AHW a mai înregistrat următoarele capitole de cheltuieli aferente împrumutului garantat:

a) comision de pregătire de 270 000 EUR;

b) comisionul Trezoreriei Statului pentru acordarea garanției împrumutului în valoare de 583 300 EUR, plătibil la 30.4.2004 (1 % din valoarea totală a garanției de 58 330 000, independent de mărimea împrumutului acordat efectiv);

c) costurile suportate de bancă pentru contractarea împrumutului și transferate către AHW: 55 947 EUR.

(43) Cererea de acordare a împrumutului formulată de către HLW în 2003 indică, de asemenea, faptul că reducerea împrumutului (în legătură cu suma aprobată în baza PAI 2003) a pornit din inițiativa proprie a HLW, deoarece aceasta negociase deja împrumutul. Cu toate acestea, HLW și-a rezervat dreptul de a solicita porțiunea rămasă din ajutor până la plafonul de 75 milioane PLN, dar nu a făcut niciodată acest lucru.

3. **Punerea în aplicare a PAI 2003**

(44) Nu se contestă faptul că PAI 2003 a fost doar parțial pus în aplicare. Între 2002 și 2004 HLW a cheltuit numai 58,7 milioane PLN pentru restructurare. Numai …milioane PLN [aproximativ 25 % din investiția totală prezentată în tabelul 1] s-au cheltuit din cele […] milioane PLN alocate investițiilor pentru modernizarea laminorului la cald, preconizate a se desfășura în perioada 2002-2004. Investițiile au vizat numai modernizarea laminorului de profiluri medii, în timp ce în cuptoarele de recoacere ale blumingului sau ale laminorului de profiluri grele nu s-a investit nimic. În plus, în oțelărie s-a investit mai puțin de jumătate de milion din cele […] milioane PLN, iar […] milioane PLN au fost direcționate către alte investiții generale (pentru detalii a se vedea coloanele pentru 2002, 2003 și 2004 din tabelul 4 de mai jos).

(45) Comisiei nu i s-au prezentat niciun fel de informații din care să reiasă dacă s-a efectuat sau nu restructurarea financiară. Cu toate acestea, în conformitate cu PAI 2005, Comisia constată că gradul de îndatorare al HLW la 30.6.2005 era aproximativ același cu cel înregistrat de HLW la sfârșitul anului 2001 (a se vedea punctul 1.8 din PAI 2005). În plus, HLW a reușit să obțină un rezultat pozitiv din exploatare încă din 2004. Prin urmare, Comisia presupune că întreprinderea a realizat restructurarea financiară pe termen scurt pe care și-o planificase.

(46) Rapoartele consultantului independent însărcinat cu monitorizarea confirmă faptul că HLW nu era viabilă în 2004, după cum nu era nici la sfârșitul anului 2004 sau 2005. Cu toate acestea, AHW era viabilă la sfârșitul perioadei de restructurare (sfârșitul lui 2006).

(47) Este de necontestat faptul că viabilitatea întreprinderii la sfârșitul anului 2006 se datorează mai multor factori, în afara modernizării parțiale a laminorului, în primul rând avântului înregistrat de sectorul industriei oțelului, care a avut un impact foarte benefic asupra cifrei de afaceri a întreprinderii. În plus, odată cu preluarea HLW de către Arcelor, un investitor puternic, toate problemele de lichiditate ale HLW au dispărut. Cu toate acestea, întreprinderea nu a reușit să furnizeze dovezi în sprijinul declarației sale generale potrivit căreia utilizarea efectivă a garanției pentru refinanțare a fost cea care a dus la restabilirea viabilității întreprinderii.

4. **Modificări ale PAI 2003**

(48) În 2005, apariția unui nou proprietar a dus la o schimbare majoră a strategiei de investiții. În locul modernizării laminoarelor la cald existente, AHW și-a propus să construiască un nou laminor pentru fabricarea de produse lungi destinate sectorului construcțiilor. Aparent laminorul urma să utilizeze ca materie primă țagle pătrate turnate continuu de 160 mm, iar gama de produse urma să includă bare de armare din oțel carbon, bare rotunde și plate, profiluri ușoare, profiluri pătrate și profiluri transversale. Polonia a explicat că această adaptare se datorează dezvoltării pieței de construcții, căreia i se prognozează o creștere substanțială în următorii ani în zona Varșoviei, ceea ce i-ar putea oferi AHW avantajul primului venit datorită amplasării sale în zona Varșoviei.

(49) Noul laminor va fi deplin funcțional la jumătatea lui 2008 și va înlocui laminoarele la cald existente, pentru a căror modernizare au fost deja investite [aproximativ 25 % din investiția totală prezentată în tabelul 1] milioane PLN. Costul total al programului de investiții este prezentat succint în tabelul de mai jos:

Tabelul 4

Costurile noului program de investiții în PAI 2005

În 000 PLN	2002 (*)	2003 (*)	2004 (*)	2005	2006	Total
Oțelărie	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Laminoare la cald	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[aproximativ 120 % din valoarea totală a investiției menționate în tabelul 1]
General	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Total	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[aproximativ 140 % din valoarea totală a investiției menționate în tabelul 1]

(*) Investiții deja efectuate pe baza PAI 2003.

(50) Astfel, costurile totale ale investiției se ridică în acest moment la [aproximativ 140 % din valoarea totală a investiției prezentate în tabelul 1] milioane PLN, din care s-a planificat alocarea a [aproximativ 120 % din valoarea totală a investiției menționate în tabelul 1] PLN laminorului la cald, prin urmare cu […] milioane PLN mai mult decât se alocase inițial pentru investiții. Totuși, aceste costuri includ […] milioane PLN pentru laminorul de profiluri medii deja finalizat. Dacă acestea s-ar scădea din cele […] milioane PLN, costul noului laminor ar fi de [mai puțin de 200] milioane PLN.

5. **Dezvoltarea capacității**

(51) Dezvoltarea capacității AHW este ilustrată în tabelul de mai jos:

Tabelul 5

Capacitatea maximă de producție pe an în mii de tone

Producția	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	Observații
Oțel lichid	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[aprox. 100 % din capacitatea totală a laminorului]	[idem]	Nu sunt schimbări
Produse plate	20	20	20	20	0	0	0	Stipulată de Protocolul nr. 8
Laminor de sârmă	180	180	180	180	180	0	0	Stipulată de Protocolul nr. 8
Laminor bare calitate comercială profiluri ușoare	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[aprox. 40 %]	0	Strategie nouă (*)
Laminor produse lungi și profiluri grele	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[aprox. 60 %]	0	Strategie nouă (*)
Laminor profiluri forjate	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	0	Strategie nouă (*)
Benzi laminate la rece	30	0	0	0	0	0	0	Stipulată de Protocolul nr. 8
Laminor nou	0	0	0	0	0	[…]	[Aprox. 70 %]	Strategie nouă (nu a fost prevăzută în Protocolul nr. 8)

(*) Protocolul nr. 8 nu prevede această reducere de capacitate.

(52) După ce noul laminor va deveni pe deplin funcțional în 2008, vechiul laminor va fi închis. Înainte de 2007, producția totală a întreprinderii nu a depășit în niciun moment capacitatea maximă de […] tone. Astfel, modificarea programului de investiții va avea ca efect o nouă reducere a capacității de producție a întreprinderii cu […] tone.

III. **MOTIVE PENRU INIȚIEREA PROCEDURII**

(53) În scrisoarea din 6 decembrie 2006, Comisia a arătat că planul de restructurare a AHW nu a fost pus în aplicare și a afirmat ca intenționează să efectueze o investigație pentru a constata dacă este vorba despre un caz de utilizare abuzivă a ajutorului pentru restructurare acordat. Comisia a precizat, în special, faptul că o mare parte din ajutor nu a fost utilizată în mod corespunzător.

(54) În plus, Comisia și-a exprimat îndoielile cu privire la posibilitatea de a accepta planul de afaceri actualizat în baza punctului 10 din Protocolul nr. 8, având în vedere că acesta se referă la o nouă investiție care ar putea fi utilă, dar nu este necesară pentru restructurarea întreprinderii.

IV. **OBSERVAȚIILE POLONIEI**

(55) Autoritățile poloneze insistă asupra faptului că AHW a utilizat garanția pusă la dispoziție de stat în conformitate cu termenii și condițiile în care aceasta a fost acordată și explică după cum urmează:

a) în primul rând, rambursarea tranzacției de vânzare și leaseback era legată de investiții, care au fost caracterizate în termeni foarte generali, fără a se aduce precizări amănunțite;

b) în al doilea rând, aceasta făcea parte din procesul de restructurare financiară, având în vedere că valoarea costurilor de restructurare a fost de 857 de milioane PLN, de vreme ce pierderile și datoriile sunt, la rândul lor, considerate costuri de restructurare. Polonia a precizat că acestea sunt alcătuite din pierderi de 150 milioane PLN pentru anii 2002 și 2003, indicate în bilanțul contabil prognozat (p. 79, PAI 2003). În plus, întreprinderea mai avea o datorie pe termen lung și o datorie pe termen scurt de 513,4 milioane PLN. Costurile suplimentare provin din restructurarea forței de muncă și investiții (190,5 milioane PLN);

c) în al treilea rând, tranzacția a făcut parte din procesul de restructurare a activelor, prevăzut în planul de restructurare. Prin urmare, întreprinderea a decis „să înlocuiască contractul de leaseback cu un împrumut financiar mai puțin costisitor" în vederea diminuării „efectelor negative ale datoriei financiare existente asupra fluxului de numerar". Polonia a precizat că această măsură era urgentă, dat fiind faptul că HLW era pe punctul de a-și „epuiza resursele financiare".

(56) Autoritățile poloneze susțin că tranzacția de vânzare și leaseback a contribuit la viabilitatea întreprinderii, dar nu aduc dovezi în acest sens.

(57) Autoritățile poloneze confirmă că momentul acordării ajutorului a fost crucial. De fapt, ele susțin chiar că „ajutorul de stat a fost necesar numai în 2003/2004", când a existat în principal deficit de finanțare ([13]).

(58) Autoritățile poloneze reafirmă faptul că AHW a rambursat ajutorul. Garanția de stat ar fi trebuit doar să completeze celorlalte garanții necesare pentru împrumut. De fapt, băncii i s-a dat o garanție sub forma unui gaj asupra terenului și a tuturor activelor fixe, împreună cu șapte cambii. În plus, Polonia a prezentat date referitoare la diverse alte instrumente de finanțare utilizate de către HLW la vremea respectivă, argumentând că HLW ar fi putut obține finanțare de pe piață și în absența acestei garanții.

(59) Autoritățile poloneze reamintesc faptul că Arcelor nu ar fi cumpărat întreprinderea dacă nu ar fi avut certitudinea că HLW era „îndreptățită la ajutorul de stat pe care l-a primit pentru procesul de restructurare".

(60) Autoritățile poloneze subliniază faptul că modificarea planului va avea ca rezultat un program de investiții mai amplu decât cel preconizat în planul inițial și că toate investițiile erau deja angajate în mod irevocabil înainte de sfârșitul anului 2006 (respectiv înainte de încheierea perioadei de restructurare). Astfel, în opinia autorităților poloneze nu ar trebui să se considere că ajutorul a fost utilizat în mod abuziv, iar propunerea de modificare a planului ar trebui considerată compatibilă cu normele comunitare.

([13]) Scrisoarea din 4 iunie 2007, punctul 20.

(61) Autoritățile poloneze au precizat că investiția prevăzută în PAI 2005, respectiv înlocuirea laminorului de profiluri medii, a fost dezbătută încă din 1997. Cu toate acestea, între 1997 și 2003, întreprinderea nu a deținut suficiente lichidități pentru finanțarea acestei investiții. Numai atunci când Arcelor a preluat întreprinderea au apărut fonduri suficiente disponibile pentru finanțare ([14]). În plus, Polonia a mai adus argumentul că gama de produse a fost definită doar în linii mari în PAI 2003 și că ceea ce s-a definit nu era la nivelul optim necesar pentru a face față structurii în schimbare a cererii de pe piața poloneză, care impunea adaptarea gamei de produse.

(62) Autoritățile poloneze argumentează că modificările aduse PAI nu au un impact negativ asupra Protocolului nr. 8. Noul plan este necesar pentru obținerea unei „viabilități durabile". Viabilitatea înregistrată în prezent la încheierea perioadei de restructurare s-a datorat exclusiv unei piețe favorabile și raportului dintre preț, venit și situația costurilor. În acest sens, se susține că tehnologia în continuă evoluție nu garantează competitivitatea pe termen lung a întreprinderii și că se impune înlocuirea acesteia cu cele mai moderne tehnologii de turnare continuă.

(63) Potrivit autorităților poloneze, chiar dacă ajutorul obținut ar fi considerat drept ajutor de exploatare suplimentar, acesta ar fi totuși contrabalansat de măsurile compensatorii luate, respectiv reducerea capacității suplimentare a întreprinderii în urma modificării strategiei. Autoritățile poloneze confirmă, de asemenea, faptul că HLW nu a efectuat toate investițiile deoarece procesul de restructurare a activelor sale a fost întârziat.

(64) Polonia a mai informat Comisia cu privire la rata dobânzii percepută pentru împrumut, după cum se indică anterior la considerentul 41, și cu privire la alte costuri percepute în legătură cu împrumutul și garanția, după cum se indică la considerentul 42.

V. OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR INTERESATE

(65) Beneficiarul și-a prezentat observațiile cu privire la deschiderea procedurii și ulterior a fost ținut la curent în legătură cu schimbul de informații dintre Comisie și autoritățile poloneze.

(66) AHW a argumentat că o mare parte din ajutor a fost utilizată pentru răscumpărarea unor bunuri închiriate, în vederea reducerii costurilor financiare. În plus, deoarece investiția viza bunuri închiriate, această răscumpărare putea fi văzută ca parte a restructurării.

([14]) Autoritățile poloneze au confirmat faptul că sunt mai mari cheltuielile de capital necesare pentru adaptarea la tehnologiile de turnare continuă și lărgirea gamei de produse, dar argumentează că acest lucru este compensat de doi factori: în primul rând, reorientarea investiției către construirea unui nou laminor ar duce la economii considerabile de costuri de până la 85 milioane EUR, iar, în al doilea rând, ulterior s-ar realiza economii în ceea ce privește energia și costurile de exploatare.

(67) Beneficiarul a argumentat, de asemenea, că garanția a fost acordată înainte de aderarea Poloniei la Uniunea Europeană (hotărârea Consiliului de Miniștri a fost adoptată în decembrie 2003), prin urmare, rolul de a stabili destinația ajutorului îi revenea guvernului polonez. În plus, întreprinderea a precizat că a utilizat ajutorul în strictă conformitate cu decizia de acordare a garanției.

(68) AHW reafirmă că noul plan își propune să servească scopul vechiului plan și că schimbarea strategiei este necesară pentru a asigura viabilitatea pe termen lung a întreprinderii.

VI. EVALUARE

1. Legea aplicabilă

(69) Punctul 1 din Protocolul nr. 8 prevede următoarele: „fără a aduce atingere articolelor 87 și 88 din Tratatul CE, ajutoarele de stat acordate de Polonia pentru restructurarea sectoarelor specifice din industria siderurgică poloneză sunt recunoscute ca fiind compatibile cu piața comună" dacă, *inter alia*, sunt îndeplinite condițiile prevăzute în protocol.

(70) Perioada de grație pentru acordarea ajutorului pentru restructurare industriei siderurgice poloneze în baza Acordului European a fost prelungită de către Consiliu până la aderarea Poloniei la Uniunea Europeană. Protocolul nr. 8 a confirmat faptul că această convenție face parte din aderarea Poloniei la Uniunea Europeană. Pentru atingerea acestui obiectiv, protocolul prevede un calendar care se extinde atât înainte, cât și după aderare. Mai precis, acesta autorizează acordarea unei sume limitate cu titlu de ajutor pentru restructurare pentru perioada cuprinsă între 1997 și 2003 și interzice orice alt ajutor de stat în favoarea industriei siderurgice poloneze în scopuri de restructurare pentru perioada cuprinsă între 1997 și 2006. În această privință, există o diferență clară față de alte dispoziții ale Tratatului de aderare, cum ar fi cele referitoare la mecanismul intermediar prevăzut în anexa IV („procedura de ajutor existentă"), care se referă numai la ajutorul de stat acordat înainte de aderare, în măsura în care acesta „este încă aplicabil" după data aderării. Prin urmare, Protocolul nr. 8 poate fi considerat drept *lex specialis* care, în legătură cu aspectele la care se referă, prevalează asupra oricărei alte dispoziții din Actul de aderare ([15]).

(71) În consecință, deși articolele 87 și 88 din TCE nu s-ar aplica în mod normal ajutorului acordat înainte de aderare și care nu mai este aplicabil după aderare, dispozițiile Protocolului nr. 8 extind monitorizarea ajutorului de stat în baza Tratatului CE la ajutorul acordat pentru restructurarea industriei siderurgice poloneze între 1997 și 2006.

([15]) A se vedea Decizia din 5.7.2005 în cazul C 20/04 *Huta Czestochowa* (JO L 366, 21.12.2006, p. 1).

(72) Decizia poate fi luată în baza articolului 88 alineatul (2) CE după aderarea Poloniei deoarece, în absența unor dispoziții specifice din Protocolul nr. 8, se aplică regulile și principiile obișnuite. În consecință, se aplică și Regulamentul Consiliului (CE) nr. 659/1999 din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 (denumit în continuare „Regulamentul de procedură") ([16]).

2. **Utilizarea abuzivă a ajutorului**

(73) Punctul 18 litera (a) din Protocolul nr. 8 conferă Comisiei autoritatea de a întreprinde „demersurile corespunzătoare pentru a impune oricărei întreprinderi implicate să ramburseze orice ajutor acordat cu încălcarea condițiilor prevăzute în acest protocol […] în cazul în care, în urma monitorizării restructurării, se constată că angajamentele de luare a măsurilor tranzitorii conținute în acest protocol nu au fost îndeplinite".

(74) În urma investigației oficiale efectuate, Comisia a concluzionat că Polonia nu a reușit să îi risipească îndoielile cu privire la utilizarea abuzivă a ajutorului pentru restructurare. Comisia concluzionează că întreprinderea nu a pus în aplicare în mod corespunzător planul de restructurare, așa cum se prevede în mod expres la punctul 9 literele (a) și (h) din Protocolul nr. 8. Comisia a remarcat că, din resursele financiare puse la dispoziție (aproximativ 34 de milioane EUR), numai o parte nesemnificativă a fost utilizată pentru finanțarea investițiilor în conformitate cu PAI 2003, în timp ce restul, respectiv 31,2 milioane EUR, a fost folosit în scopuri care nu au fost indicate în plan.

(75) Pentru a ajunge la această concluzie, Comisia a evaluat mai întâi tipul de măsuri preconizate în PAI inițial, apoi măsurile luate de întreprindere, pentru a stabili dacă acestea au fost în vreun fel incompatibile cu piața comună, după care a evaluat efectul acestei incompatibilități a ajutorului utilizat abuziv din perspectiva planului global, înainte de a analiza cuantumul ajutorului. În următorul capitol (3) se discută dacă noul plan poate schimba sau nu această concluzie.

(a) *Domeniul de aplicare al restructurării stabilite în planul de investiții inițial*

(76) Comisia aduce mai întâi clarificări cu privire la domeniul de aplicare al PAI 2003 și la chestiunea includerii rambursării contractului de vânzare și leaseback de active productive pentru care a fost în principal utilizat ajutorul în PAI 2003.

(77) După cum s-a arătat anterior la considerentul 34, obiectivul principal al planului de restructurare îl reprezenta garantarea îndeplinirii anumitor măsuri necesare pentru ca HLW să redevină viabilă într-un timp cât mai scurt. Acest lucru presupunea în principal investiții și restructurare financiară. Planul punea accentul pe facilitarea restructurării întreprinderii în 2002 și 2003.

(78) În primul rând, în baza PAI 2003, HLW urma să investească [150-220] de milioane PLN. Cu toate acestea, atât beneficiarul, cât și autoritățile poloneze par să considere că achiziționarea unor active productive ar putea fi interpretată ca făcând parte din planul de restructurare. Polonia a argumentat că investițiile au fost descrise într-o manieră foarte generală, nefiind furnizată o descriere amănunțită a acestora. În plus, beneficiarul a adus argumentul că achiziția era necesară pentru procesul de restructurare „de vreme de uzina nu ar fi putut să funcționeze pe parcursul procesului de restructurare în absența acestor instalații".

(79) Comisia nu poate accepta aceste argumente. Este evident că PAI 2003 a alocat investițiile de la punctul 4.4. prin prisma costurilor (tabelul 21 din PAI 2003, menționat ca tabelul 1 la considerentul 18 anterior), a obiectului (tabelul 22 din PAI 2003) și timpului (tabelul 23 din PAI 2003). Nu mai exista posibilitatea de a se include și rambursarea contractului de vânzare și leaseback de active productive. De fapt, această încercare ilustrează mai degrabă faptul că nici autoritățile poloneze, nici beneficiarul nu au văzut nicio justificare plauzibilă pentru rambursarea contractului de vânzare și leaseback de active productive. Altfel, acesta ar fi fost inclus în plan.

(80) În al doilea rând, PAI 2003 are în vedere o restructurare financiară limitată. În documentele depuse ulterior, autoritățile poloneze au pretins că valoarea de răscumpărare a activelor productive ar trebui inclusă în restructurarea financiară ([17]). Acestea argumentează că restructurarea financiară acoperea și pierderile existente de 150 de milioane PLN și reeșalonarea datoriei de 513 de milioane PLN, ajungând la costuri totale de restructurare de aproximativ 858 de milioane PLN.

(81) Cu toate acestea, Comisia nu poate accepta că pierderile existente în sumă de 150 de milioane PLN și reeșalonarea datoriei în sumă de 513 de milioane PLN sunt costuri de restructurare. După cum se arată la considerentul 22, Comisia nu pune în discuție faptul că la punctul 4.7 din PAI 2003 se menționează că „întreprinderea are intenția de a restructura pasivul de 513 milioane PLN". Cu toate acestea, nu se indică faptul că acest lucru face parte în mod necesar din obiectivele de restructurare. Într-adevăr, punctul 3.2 menționa drept unic obiectiv de restructurare „rambursarea împrumuturilor pe termen scurt și vânzarea activelor care nu sunt necesare și nu au legătură cu procesul de producție".

([16]) JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

([17]) Scrisoarea din 4 iunie 2007, punctul 24.

(82) În plus, nici nu este ceva obișnuit ca toate tipurile de pierderi să fie considerate pur și simplu costuri de restructurare, după cum pretinde Polonia. Pasivele bilanțiere nu sunt în mod necesar echivalente cu costurile de restructurare, deoarece pasivele ca atare fac parte din operațiunile obișnuite ale unei întreprinderi. Este adevărat că excesul de datorii poate da naștere unor dificultăți, dar în acest caz restructurarea trebuie să identifice măsuri specifice de rezolvare a datoriilor, cum ar fi infuziile de capital, împrumuturile sau acordurile de reeșalonare. Planul nu include niciuna dintre aceste măsuri de restructurare financiară (punctul 4.7, al cincilea paragraf).

(83) Într-adevăr, în PAI 2003 se menționează la punctul 4.7 că numai 363 de milioane PLN erau necesare pentru finanțarea restructurării. Această sumă este mai mică decât datoria totală existentă de 513 de milioane PLN. În plus, cele 60 de milioane PLN menționate la punctul 4.7 par a avea legătură cu capitalul de lucru viitor. Astfel, cel mult 300 de milioane PLN urmau să fie direcționate către restructurare (a se vedea considerentul 30 anterior).

(84) Cu toate acestea, utilizarea celor 300 de milioane PLN este clarificată la punctul 4.12.1 din PAI 2003 privind costurile și sursele programului. La acest punct se explică faptul că, pentru perioada 2002-2003, erau necesare fonduri totale în valoare de 219 de milioane PLN. Având în vedere că acestea erau destinate inclusiv finanțării investițiilor, după cum se arată anterior la considerentul 24, fondurile rămase pentru restructurarea financiară au fost de numai […] de milioane PLN.

(85) Cele 81,5 milioane PLN nu acopereau nici măcar suma necesară pentru achitarea contractului de vânzare și leaseback. Punctul 3.2. preciza clar faptul că restructurarea financiară viza numai datoria pe termen scurt. Prin urmare, restructurarea financiară inclusă în plan era limitată la cele 81,5 milioane PLN, care nu aveau însă legătură cu achitarea contractului de vânzare și leaseback, care urma să fie rambursat până în 2010, reprezentând în mod evident o datorie pe termen lung. Din acest motiv, nici achitarea contractului de vânzare și leaseback nu poate fi considerată ca făcând parte din restructurarea financiară în sprijinul căreia trebuia să vină ajutorul.

(86) În cele din urmă, autoritățile poloneze par să accepte faptul că achitarea tranzacției de vânzare și leaseback nu a făcut parte din procesul de restructurare a activelor, deoarece nu susțin acest lucru. Cu toate acestea, autoritățile menționate fac o referire indirectă la restructurarea activelor atunci când citează un pasaj din fragmentul referitor la acest lucru: „vânzarea menționată anterior va permite întreprinderii Huta L.W să ramburseze o parte din împrumuturile contractate și să-și mențină lichiditatea financiară” (punctul 64 din scrisoarea din 4 iunie).

(87) Cu toate acestea, autoritățile poloneze nu acceptă faptul că nu există nicio mențiune cu privire la reeșalonarea întregii datorii rezultate din contractul de vânzare și leaseback, dimpotrivă, planul prevede la mai multe puncte că reeșalonarea se referă numai la activele neproductive. Acest lucru este reiterat de două ori în același capitol din care a fost reprodus anterior citatul autorităților poloneze. De fapt, există precizări clare cu privire la faptul că anumite datorii rezultate din contractul de vânzare și leaseback, respectiv cele referitoare la activele neproductive (a se vedea punctul 4.12.1 din PAI 2003), vor face obiectul restructurării activelor. Acestea se referă la așa-numitele proiecte privind terenul de 100 de hectare și terenul de 88 de hectare. Scopul acestei restructurări a activelor era acela de a genera lichidități în vederea efectuării investițiilor. Acest lucru urma să reducă simultan costul financiar al datoriei. Cu toate acestea, nu se face nicăieri nicio precizare potrivit căreia întreg contractul de vânzare și leaseback ar trebui achitat anticipat pentru a reduce costurile financiare. Scopul restructurării activelor era mai degrabă acela de a „reduce” costurile financiare, nu de a le elimina.

(88) În cele din urmă, date fiind dificultățile cu care se confrunta HLW, Comisia nu înțelege motivul pentru care HLW și-a propus să-și achiziționeze activele productive, atâta timp cât achitarea acestora trebuia efectuată într-o etapă ulterioară. Nu există nicio mențiune potrivit căreia contractul de leasing ar fi un obstacol în calea restructurării. Punctul 4.12 din PAI 2003, mai ales, nu susține acest lucru, indicând numai faptul că, prin vânzarea unor active identificate anterior ca neproductive, HLW și-ar putea reduce costurile aferente contractului de leasing. Acest lucru este logic, având în vedere că activele urmau să fie vândute pentru a rambursa (parțial) împrumutul și pentru a exonera astfel HLW de plata dobânzii aferente împrumutului. Cu toate acestea, operațiunea nu avea nicio legătură cu răscumpărarea activelor productive, acțiune care nu avea cum să genereze lichidități, deoarece activele rămâneau în întreprindere.

(89) Prin urmare, răscumpărarea activelor productive nu a fost prevăzută în PAI 2003, HLW utilizând ajutorul într-un scop care nu a fost inclus în planul de restructurare, plan ce a reprezentat baza autorizării ajutorului. Aceasta înseamnă că ajutorul a fost utilizat încălcându-se PNR și decizia de autorizare, respectiv Protocolul nr. 8. În baza articolului 1 litera (g) din Regulamentul de procedură, acest act poate fi considerat utilizare abuzivă, având în vedere că aceasta este definită drept utilizarea ajutorului cu încălcarea deciziei de aprobare a ajutorului de stat ([18]).

(b) *Incompatibilitatea cu piața comună a ajutorului utilizat abuziv*

(90) După ce s-a stabilit că ajutorul de stat obținut nu a fost utilizat în conformitate cu planul, este necesar să se demonstreze că ajutorul utilizat abuziv este și incompatibil cu piața comună.

([18]) Cu toate acestea, utilizarea abuzivă nu pune în discuție dreptul inițial al unui beneficiar de a primi ajutor, ci doar concluzionează că ajutorul a fost utilizat cu încălcarea deciziei de acordare a acestuia.

(91) În termeni oficiali, acest lucru se poate deduce deja din faptul că, în primul rând, întreprinderea nu a utilizat ajutorul în conformitate cu planul, pe care avea obligația de a-l pune în aplicare în mod corespunzător în baza Protocolului nr. 8, și, în al doilea rând, din faptul că orice ajutor de stat acordat în afara PAI, PNR și a Protocolului nr. 8 este incompatibil cu piața comună în temeiul punctului 18 din Protocolul nr. 8.

(92) În plus, Comisia nu ar fi putut considera că utilizarea efectivă a ajutorului este compatibilă cu piața comună, chiar dacă AHW și-a recăpătat viabilitatea. În acest context, Comisia ar dori să clarifice următorul aspect: deși beneficiarul are îndoieli cu privire la faptul că viabilitatea sa actuală este suficientă, trebuie avut în vedere că interpretarea pe care o dă acesta termenului de viabilitate se îndepărtează de modul în care a fost definită viabilitatea în anexa 3 la Protocolul nr. 8. Această interpretare a fost convenită în baza Protocolului nr. 8, a fost monitorizată de către ambele părți contractante și nu poate fi modificată retroactiv de către beneficiar.

(93) Cu toate acestea, potrivit afirmațiilor repetate ale Comisiei, compatibilitatea nu rezultă automat din faptul că HLW a redevenit viabilă în 2006. De fapt, restabilirea viabilității întreprinderii nu este suficientă în sine pentru ca un proiect de restructurare să devină compatibil cu piața comună. În plus, trebuie să se obțină asigurări că restabilirea viabilității se realizează cu utilizarea ajutorului de stat minim necesar în vederea restructurării și că se pun în aplicare măsuri compensatorii. Comisia reamintește faptul că aceste condiții sunt prevăzute în articolul 8 alineatul (4) din Acordul European, menționat la punctul 1 din Protocolul nr. 8. În special, conceptul ajutorului de stat minim necesar implică faptul că ajutorul nu trebuie utilizat pentru a finanța o investiție sau o măsură care nu este esențială pentru restructurare ([19]).

(94) În al doilea rând, Comisia reamintește faptul că planul, respectiv obiectivele de restructurare și măsurile de finanțare a acestora, trebuie să asigure obținerea viabilității dintr-o perspectivă *ex ante*. De fapt, PAI 2003 acorda o atenție specială investițiilor și devansării investițiilor în procesul de utilizare a ajutorului de stat. Planul preciza că investițiile urmau să fie devansate în 2003 grație creditului punte. În plus, se indica faptul că restructurarea activelor urma să aibă loc în 2004 și 2005, ceea ce era, evident, prea târziu pentru punerea în aplicare a programului de investiții. Prin urmare, s-a acordat acest împrumut, care urma să umple golul de finanțare. Într-adevăr, în introducerea planului se reiterează faptul că „punerea în aplicare a programului de restructurare în conformitate cu graficul adoptat și continuarea activității vor necesita acordarea unui credit punte". În concluzie, creditul punte a fost considerat necesar pentru devansarea investițiilor conform unui grafic concret.

(95) Prin urmare, faptul că HLW a ales să achite contractul de vânzare și leaseback și să nu efectueze investițiile la timp reprezintă un indiciu că, din punct de vedere *ex ante*, acțiunile HLW au periclitat șansele de restabilire a viabilității acesteia. De fapt, autoritățile poloneze nu au comunicat niciun motiv pentru care situația ar fi trebuit să se schimbe în august 2003, atunci când HLW a solicitat garanția, având în vedere că nu trecuseră decât cinci luni de la ultima actualizare a planului în martie 2003. Prin urmare, această utilizare a ajutorului nu a constituit o punere în aplicare a planului, ci mai degrabă, având în vedere că investițiile depindeau de un grafic, obstrucționarea punerii în aplicare a acestuia. Astfel, din punct de vedere *ex ante*, este evident că întreprinderea a periclitat obiectivul de restabilire a viabilității, chiar dacă ulterior a redevenit viabilă.

(96) Este adevărat că resursele financiare sunt fungibile, iar faptul că utilizarea ajutorului de stat în alt mod decât în conformitate cu planul ar putea presupune că planul de restructurare putea fi finanțat și prin alte mijloace, destinate inițial altor scopuri, pentru care se utilizează acum ajutorul. Totuși, aceste argumente nu sunt acceptabile în cazul unui proiect de restructurare, în care mijloacele financiare ale întreprinderii ar trebui utilizate în scopul reorientării firmei și când, din cauza dificultăților prin care trece aceasta, niciun fel de fonduri nu ar trebui să fie disponibile pentru proiecte din afara planului. Prin urmare, utilizarea fondurilor din împrumutul garantat de stat pentru achitarea împrumutului pentru activele productive a reprezentat o cauză a reducerii activităților de restructurare în alte sectoare, afectând în special aplicarea la timp a investițiilor menționate anterior.

(97) În plus, Comisia nu vede relevanța argumentului prezentat de către autoritățile poloneze și beneficiar potrivit căruia în 2003 întreprinderea se confrunta cu asemenea dificultăți financiare, încât nu putea efectua niciun fel de investiții. Comisia nu înțelege de ce o întreprindere aflată în această situație ar prefera să ramburseze o datorie pe termen lung în loc să ia alte măsuri identificate ca fiind necesare pentru restabilirea viabilității.

([19]) Acest principiu comun a fost deja reiterat. El este prevăzut la punctul 45 din Liniile directoare privind salvarea și restructurarea întreprinderilor și confirmat prin Decizia Comisiei în cazul C31/2001 *Schmitz-Gotha* (JO L 77, 24.3.2003, p. 41), în care Comisia a respins achiziția unui subcontractant, considerată o măsură utilă, dar nu strict necesară în vederea restructurării. Acest lucru a fost susținut în cauza T-17/03, Schmitz-Gotha, Rec. 2006, p. II-1139.

(98) De asemenea, nu este relevant nici faptul că întreprinderea își declară acum disponibilitatea de a recupera rămânerile în urmă în ceea ce privește investițiile nerealizate în 2004, deoarece punerea în aplicare a planului depindea de un anumit calendar, considerat drept singura modalitate de restabilire a viabilității până la sfârșitul lui 2006. Încălcarea este indiscutabilă și nu poate fi îndreptată printr-o modificare a PAI. Acest fapt este valabil chiar dacă PAI 2005 prevede efectuarea unor investiții suplimentare, deoarece acestea nu pot remedia utilizarea abuzivă produsă.

(99) În al treilea rând, din faptul că HLW a presupus în august 2003 că investițiile nu mai erau necesare pentru restabilirea viabilității rezultă că HLW indicase costuri de restructurare exagerat de ridicate în PAI 2003 și că ajutorul primit nu era necesar pentru restructurare. Cu toate acestea, Comisiei i se pare puțin probabil ca întreprinderea să se fi răzgândit după numai 5 luni de la încheierea PAI 2003 (în martie 2003), având în vedere că în august 2003 a solicitat o garanție și a precizat că cea mai mare parte din aceasta urma să fie utilizată pentru rambursarea împrumutului pentru activele productive. Pentru a-și fundamenta o concluzie în acest sens, întreprinderea ar fi trebuit, în orice caz, să semnaleze acest lucru Comisiei la timp, ceea ce nu a făcut.

(100) Cu toate acestea, chiar dacă investițiile nu ar fi fost necesare, fondurile redirecționate către achitarea contractului de vânzare și leaseback de active productive nu pot fi justificate drept costuri de restructurare. De fapt, finanțarea în vederea achitării contractului de vânzare și leaseback de active productive era pusă la punct și ar fi putut avea loc la încheierea perioadei de restructurare. Este adevărat că ea a dat naștere unor costuri financiare, dar se pare că acestea au fost luate în calcul la elaborarea previziunilor financiare din PAI 2003. Întrucât activele nu puteau fi vândute, singurul efect al rambursării ar fi fost eliminarea costurilor financiare, ceea ce ar fi dus la creșterea lichidității de care dispunea HLW. Aceasta înseamnă că HLW a obținut lichidități suplimentare, care pot fi considerate ajutor de exploatare, ce ar fi putut avea ca efect luarea unor măsuri implicând denaturarea excesivă a pieței. De aceea, Comisia nu vede cum ar fi putut fi autorizate aceste măsuri în cazul în care ar fi fost notificate Comisiei. În plus, dacă investițiile nu erau de fapt necesare, înseamnă că și utilizarea efectivă a ajutorului poate fi considerată incompatibilă cu piața comună.

(101) Comisia nu pune în discuție argumentul beneficiarului potrivit căruia garanția a fost utilizată în conformitate cu decizia guvernului, iar guvernul a avut competența de a stabili scopul ajutorului. Cu toate acestea, Comisia reține că acest lucru nu are efect asupra compatibilității garanției, care trebuie stabilită în conformitate cu Protocolul nr. 8 și PAI 2003, iar acestea nu prevăd acordarea de ajutoare în scopul aprobat de către guvern în decizia de acordare a ajutorului.

(102) Având în vedere cele de anterior, Comisia trebuie să concluzioneze că ajutorul a fost utilizat într-o manieră incompatibilă cu punctele 9 și 18 din Protocolul nr. 8. Prin urmare, acesta este incompatibil cu piața comună.

(c) *Efectul incompatibilității ajutorului utilizat abuziv asupra întregului plan de restructurare*

(103) În cele din urmă, trebuie să se stabilească efectul incompatibilității utilizării abuzive a ajutorului.

(104) În acest sens, Comisia ar dori să precizeze mai întâi că prin această investigație nu s-a constatat că anumite costuri de restructurare au fost inutile, ci că o parte din fondurile statului au fost utilizate abuziv. Este adevărat că unele investiții ar fi putut fi anulate – în mod ideal, după obținerea aprobării Comisiei. Acest lucru înseamnă că, în realitate, costurile efective de restructurare au fost mai mici, iar porțiunea respectivă din ajutor ar trebui recuperată; aceasta este o abordare pe care Comisia a acceptat-o în cazuri anterioare de restructurare din industria siderurgică ([20]). Cu toate acestea, în cazul de față nu este vorba numai despre faptul că unele costuri de restructurare s-au dovedit a fi redundante, ci și despre faptul că, așa cum s-a discutat anterior, întreaga finanțare a unei părți din restructurare (respectiv cele 31,2 milioane EUR) și-a pierdut obiectul, dat fiind că din punct de vedere *ex ante* creditul punte a fost utilizat aproape în întregime într-un mod neconform cu PAI și a periclitat restabilirea viabilității sau, din punctul de vedere al momentului în care s-a produs schimbarea, a furnizat întreprinderii un surplus de lichidități, care trebuie returnat. În plus, această utilizare abuzivă nu poate fi remediată retroactiv prin efectuarea ulterioară a investițiilor de către întreprindere, deoarece fondurile au fost acordate pentru a permite finanțarea investițiilor și restructurarea financiară la un anumit moment în timp. Obiectivul fixat pentru acordarea ajutorului era deja depășit în 2005. De fapt, dacă restructurarea ar fi fost planificată pentru un moment ulterior, nu ar mai fi fost necesar niciun ajutor, și în special niciun credit punte garantat de stat. De aceea, utilizarea abuzivă se referă la toate fondurile furnizate în baza creditului punte care au fost utilizate pentru vânzarea și leaseback-ul activelor productive.

(105) Comisia este, de asemenea, conștientă de faptul că surplusul de resurse apărut la încheierea unei perioade de restructurare nu este ceva neobișnuit și că o întreprindere nu ar trebui penalizată pentru faptul că a obținut rezultate mai bune decât cele estimate *ex ante*. Totuși, acest lucru ar trebui să conducă la rezultate economice mai bune și să permită întreprinderii profituri mai mari pentru devansarea rambursării datoriei, de exemplu. Acest lucru nu înseamnă că întreprinderea poate redirecționa aproape întreaga sumă a ajutorului către destinații care nu sunt prevăzute în planul de afaceri.

([20]) Decizia Comisiei din 13 septembrie 2006 în cazul N 350a/2006 *MSO* (JO C 280, 18.11.2006, p. 4), considerentul 48.

(106) În al doilea rând, trebuie avut în vedere faptul că întreprinderea a beneficiat și de alte măsuri de ajutor de stat, cum ar fi anularea datoriei și furnizarea unei părți din împrumutul garantat utilizat pentru finanțarea investițiilor. Aceste măsuri au fost aplicate în conformitate cu planul și au contribuit la restabilirea viabilității întreprinderii.

(107) Cu toate acestea, se poate presupune că întregul proces de restructurare trebuie considerat un eșec, deoarece planul a fost doar parțial pus în aplicare, iar din punct de vedere *ex ante*, numai aplicarea integrală a planului de restructurare putea să asigure restabilirea viabilității. Totuși, în acest context ar putea fi relevant faptul că întreprinderea a redevenit într-adevăr viabilă ([21]). Acest lucru este valabil cel puțin pentru perioada în care întreprinderea nu a beneficiat de surplusul de ajutor care nu era necesar pentru restabilirea viabilității. Cu alte cuvinte, dacă acest avantaj ar fi recuperat, s-ar reveni la situația *ex ante*, respectiv s-ar corecta primirea surplusului de ajutor. În acest caz, celelalte măsuri, care au fost aplicate conform planului, ar fi putut contribui într-adevăr la restabilirea viabilității. Prin urmare, cu condiția recuperării surplusului de ajutor primit, acestea ar putea fi considerate compatibile.

(108) În consecință, având în vedere că celelalte măsuri au contribuit la restabilirea viabilității cu utilizarea ajutorului minim necesar, Comisia poate trage concluzia că numai suma redirecționată din împrumutul garantat a fost utilizată abuziv, nu întregul ajutor pentru restructurare, și că celelalte măsuri luate în baza PAI 2003 au rămas compatibile.

(d) *Componenta de ajutor de stat din cadrul acelei părți din împrumutul garantat utilizate abuziv*

(109) În final, trebuie să se determine componenta de ajutor de stat din cadrul împrumutului în valoare de 31 245 684 EUR garantat de stat. În principiu, ponderea ajutorului de stat în cadrul unei garanții poate fi de până la 100 % ([22]).

(110) Comisia recunoaște totuși faptul că garanția, ca formă de ajutor, a avut în acest caz un efect de denaturare limitat, dat fiind că împrumutul pentru care HLW a obținut garanția a fost rambursat după un an de către Arcelor. Prin urmare, Comisia consideră că, pentru a se recupera toate avantajele primite de întreprindere, este suficient să se recupereze numai dobânda subvenționată, oferită prin garanție, pentru perioada în care suma împrumutată s-a aflat la dispoziția întreprinderii. În plus, Comisia reține că întreprinderea dispunea totuși de unele oportunități de finanțare și putea furniza garanții rezonabile. Acest lucru este confirmat de contractul de garantare, care a impus constituirea unor garanții.

(111) Potrivit practicii constante a Comisiei, dobânda subvenționată ar fi echivalentă cu diferența dintre dobânda care ar fi trebuit plătită în condițiile pieței și dobânda plătită efectiv de către întreprindere. Dobânda practicată pe piață în acest caz s-ar calcula pe baza ratei de referință la momentul la care sumele au fost puse la dispoziție (august 2004) plus 400 de puncte de bază, având în vedere că HLW nu era o întreprindere viabilă în 2004 (a se vedea considerentul 46 anterior), ci o întreprindere aflată în dificultate ([23]). Practica consacrată a Comisiei nu permite mai puțin de 400 de puncte de bază ([24]). Cu toate acestea, nu este necesară nicio majorare suplimentară, deoarece întreprinderea a furnizat garanții, iar sectorul siderurgic înregistra rezultate bune în 2004.

(112) Întrucât împrumutul nu a fost acordat în PLN, ci în EUR, Comisia aplică rata de referință valabilă în zona euro, respectiv 4,43 %. În acest context, trebuie reamintit faptul că beneficiul efectiv realizat trebuie evaluat prin compararea condițiilor obținute de către întreprindere cu cele pe care le-ar fi realizat în condițiile pieței (fără garanția pusă la dispoziție de către stat). Stabilirea dobânzii la credit pe baza ratei de referință (de obicei rata de referință relevantă practicată pe piața interbancară) pentru moneda sumei principale reprezintă o practică normală a pieței, deoarece fluctuația valorii banilor depinde de economia în cadrul căreia este utilizată o anumită valută. Prin urmare, în cazul unui împrumut exprimat în EUR, rata de referință aplicată de un creditor în economia piață ar trebui să se utilizeze și pentru creditul exprimat în EUR, chiar dacă împrumutul a fost acordat în Polonia.

([21]) A se vedea Decizia Comisiei din 23 octombrie 2007 în cazul C 23/06 *Technologie Buczek*, nepublicată încă, unde acest aspect nu a fost relevant.

([22]) Comunicarea Comisiei privind metoda de stabilire a ratelor de referință și de actualizare (JO C 273, 9.9.1997, p. 3). A se vedea și Decizia Comisiei din 12 septembrie 2007 de deschidere a procedurii în cazul NN 45/07 (C 38/07), *Arbel Fauvet Rail* (JO C 249, 24.10.2007, p. 17, considerentul 15).

([23]) Comisia stabilește dacă o firmă se află în dificultate în conformitate cu Liniile directoare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate (JO C 244, 1.10.2004, p. 2). În plus, se poate considera că o firmă este în dificultate atunci când se află într-o perioadă de restructurare și aplică un plan de restructurare, ca în cazul de față. Pentru cele 400 de puncte de bază, a se vedea Decizia Comisiei din 2 martie 2005 în cazul C 43/2001, *Chemische Werke Piesteritz* (JO L 296, 12.11.2005, p. 19), considerentele 107-108; și Decizia Comisiei din 24 ianuarie 2007 în cazul C 38/2005, *Biria* (JO L 183, 13.7.2007, p. 27), considerentele 83 și următoarele.

([24]) Comunicarea Comisiei privind metoda de stabilire a ratelor de referință și de actualizare (JO C 273, 9.9.1997, p. 3).

(113) Astfel, dobânda anuală ar fi trebuit să fie 8,43 %, respectiv 2 807 206 EUR. Acest rezultat trebuie comparat cu cheltuielile suportate efectiv de către întreprindere. Acestea sunt alcătuite din dobânda în valoare de 1 061 050 EUR plus unele prime de garanție [după cum se indică la considerentul 42 literele (a) și (b)], care, conform practicii Comisiei, trebuie luate în considerare la calcularea ponderii pe care o are ajutorul de stat într-o garanție ([25]).

(114) Costul garanției ar trebui distribuit asupra întregii sume a garanției și corelat cu ajutorul utilizat în mod abuziv plus dobânda finanțată prin garanție, deoarece utilizarea limitată a părții garantate din împrumut pentru investiții a reprezentat o decizie de strategie economică care nu fusese încă luată la momentul la care împrumutul garantat a fost conceput ca un împrumut în valoare de 46 milioane EUR plus dobânda pe cinci ani. În alte condiții, și împrumutul garantat ar fi fost conceput altfel. De aceea, trebuie să se efectueze o distribuție proporțională prin calcularea proporției din costul aferent sumei efectiv garantate și utilizate abuziv. În plus, din aceleași motive, costul ar trebui calculat proporțional cu timpul utilizat efectiv în legătură cu garanția pe parcursul perioadei totale de cinci ani, deoarece garanția a fost teoretic amortizată în cursul acelei perioade. Rezilierea garanției înainte de termen reprezintă o revizuire a unei decizii de strategie economică independentă de înțelegerea avută anterior.

(115) Astfel, Comisia acceptă deducerea costurilor pentru comisionul Trezoreriei Statului și comisionul de pregătire prevăzute anterior la considerentul 42, însă pe baza unui calcul *pro rata*, bazat pe: (a) raportul dintre suma efectiv garantată [32.3 (= 31,24 + 1,06 (suma principală plus dobânda efectiv plătită)] și suma totală a garanției (58 330 000 EUR) și (b) raportul dintre utilizarea efectivă și utilizarea avută în vedere pentru 5 ani (respectiv 388 de zile din 1 826 de zile potențiale).

(116) Cu toate acestea, în ceea ce privește costurile aferente împrumutului, indicate anterior la considerentul 42 litera (c), Comisia nu este de părere că acestea reprezintă costuri deductibile din avantaj, având în vedere că orice împrumut contractat în condițiile pieței ar fi presupus costuri similare, care ar fi putut să fie chiar mai ridicate.

(117) Astfel se ajunge la următorul calcul, ținând seama de dobânda compusă acumulată la beneficiu din 24 august 2004 până la data rambursării, la o rată anuală de recuperare de 7,62 %:

(EUR)

Suma totală finanțată	31 245 684,00
Dobânda corespunzătoare cerută între 24.8.2004 și 16.9.2005	2 807 206
Dobânda plătită efectiv de către HLW la împrumutul garantat	1 061 050
Comisionul de pregătire pentru garanție, proporțional cu totalul garanției și durata împrumutului	31 792
Comisionul Trezoreriei Statului, proporțional cu totalul garanției și durata împrumutului	68 683
Costuri totale aferente împrumutului garantat suportate efectiv	1 161 525
Diferențialul de dobândă (=beneficiu)	1 645 682
Plus dobânda compusă la rata de recuperare în perioada 24.8.2004-20.11.2007	444 086
Rest de plată la 20.11.2007	2 089 768

(e) *Concluzie*

(118) În rezumat: Comisia a concluzionat că achitarea contractului de vânzare și leaseback de active productive nu a fost preconizată în PAI 2003 și a periclitat restabilirea viabilității, cel puțin la momentul la care ajutorul era necesar. Cu toate acestea, ținând seama de faptul că întreprinderea a redevenit viabilă, utilizarea abuzivă a ajutorului nu afectează compatibilitatea celeilalte părți a ajutorului. În plus, întrucât garanția a fost reziliată, iar împrumutul a fost deja rambursat, în prezent mai trebuie recuperată numai dobânda subvenționată de care HLW a beneficiat în perioada în care sumele au fost disponibile (respectiv din momentul transferului sumelor până în momentul rambursării). Dobânda subvenționată se ridică la 1 645 682 EUR.

3. **Modificarea planului**

(119) Polonia a solicitat Comisiei să accepte o actualizare a PAI pe baza punctului 10 din Protocolul nr. 8.

(120) Comisia s-a confruntat cu situații similare în trecut și a adus următoarele clarificări: „*Acordul Comisiei de modificare a unui PAI trebuie să se bazeze pe considerentul că nu există o problemă de compatibilitate a modificării cu obiectivele Protocolului nr. 8. Este vorba despre situația în care cifrele*

([25]) Conform Comunicării Comisiei privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutorului de stat sub formă de garanții (JO C 71, 11.3.2000, p. 14, punctul 3.2).

principale indicate în Protocolul referitor la ajutorul de stat, capacitatea de producție și calendarul rămân neschimbate, iar proporționalitatea ajutoarelor de stat menționată în protocol rămâne în vigoare, fără a se pune în discuție obiectivul viabilității întreprinderii." ([26])

(121) Comisia a clarificat în decizia de deschidere a procedurii faptul că, în acest caz, modificările nu se refereau nici la majorarea sumei totale a ajutorului de stat, nici la mărirea capacității de producție ([27]) în cadrul perioadei de restructurare, ci revizuirea PAI presupunea în principal o modificare semnificativă a strategiei investiționale a întreprinderii, că ajutorul de stat oferit a fost aparent utilizat în mod abuziv ca ajutor de exploatare și că nu mai era necesar niciun ajutor de stat pentru finalizarea investițiilor (a se vedea considerentele 54 și 56). Investigația a confirmat în principal faptul că aceste îndoieli nu au fost risipite, deoarece ajutorul a fost într-adevăr utilizat în mod abuziv, după cum s-a arătat anterior, și este incompatibil cu piața comună.

(122) PAI 2005 nu remediază această deficiență, respectiv surplusul de ajutor de stat, și ca urmare nu poate fi aprobat în această formă. Faptul că AHW a reactivat între timp programul de investiții nu este suficient pentru a remedia deficiența. După cum s-a discutat anterior, lucrurile ar fi stat la fel chiar dacă întreprinderea ar fi efectuat numai investițiile indicate în planul de restructurare. Este evident că noul program de investiții va fi pus în aplicare mult mai târziu decât s-a avut în vedere inițial în plan. Este, de asemenea, evident că ajutorul inițial a fost acordat pentru a asigura respectarea unui calendar al programului de restructurare. Astfel, ajutorul era legat de obiectivul de a determina HLW să efectueze aceste investiții într-o manieră eșalonată și conform calendarului, în 2003 și 2004. De fapt, în cazul în care calendarul de restructurare ar fi fost amânat *ex ante* până în 2004 și 2005, nu ar mai fi fost necesar nici creditul punte, și ca atare nici ajutorul de stat.

(123) În pofida utilizării abuzive a ajutorului, Comisia reține faptul că poate accepta noul plan rezidual dacă ajutorul utilizat abuziv este recuperat. În decizia de deschidere a procedurii, Comisia și-a afirmat disponibilitatea de a accepta noua strategie economică din punct de vedere industrial, acceptând faptul că noua investiție ar fi benefică pentru performanța economică viitoare a întreprinderii și ar putea avea și alte efecte pozitive asupra protecției mediului înconjurător și a reducerii costurilor.

([26]) Decizia Comisiei în cazul N 186/05, *Modificarea PAI al MSP*, considerentul 41, și Decizia Comisiei privind ajutorul de stat N 600/04 *Modificarea PAI al VPFM*.

([27]) Comisia a reținut că noua investiție ar avea drept consecință reducerea capacității de la 930 kt la 700 kt.

(124) În orice caz, Comisia reține că modificarea planului nu necesită ajutor suplimentar, ci este finanțată în întregime din fondurile investitorului. Prin urmare, Comisia nu are niciun motiv pentru a formula obiecții împotriva programului actualizat, chiar dacă acesta reprezintă o schimbare de strategie ([28]).

VII. **CONCLUZII**

(125) În rezumat, în temeiul punctelor 9 și 18 din Protocolul nr. 8, concluzia Comisiei este aceea că garanția de 31,2 milioane EUR, aferentă împrumutului, a fost utilizată de către HLW într-un mod abuziv și de o manieră incompatibilă. Având în vedere rezilierea garanției de stat și rambursarea împrumutului, ceea ce înseamnă că a existat un avantaj pentru HLW echivalent cu subvenționarea dobânzii în cuantum de 1 645 682 EUR, acest avantaj trebuie rambursat. Având în vedere că la 20 noiembrie 2007 AHW a rambursat de bunăvoie 2 089 768 EUR în contul blocat, corespunzând sumei ce trebuia recuperată plus dobânda compusă, care trebuie primită de către autoritățile poloneze începând cu ziua emiterii prezentei decizii, nu mai este necesară recuperarea niciunei alte sume.

(126) În plus, cu condiția rambursării prezentului ajutor, Comisia poate să aprobe, în temeiul punctului 10 din Protocolul nr. 8, modificarea planului conform PAI 2005, deoarece aceasta nu presupune ajutoare suplimentare și consolidează viabilitatea firmei,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Ajutorul de stat în valoare de 1 645 682 EUR acordat HLW/AHW de către Polonia cu încălcarea punctului 18 din Protocolul nr. 8 a fost utilizat în mod abuziv de către HLW/AHW și este incompatibil cu piața comună.

Articolul 2

În vederea rambursării ajutorului utilizat în mod abuziv, menționat la articolul 1, Comisia nu are obiecții cu privire la modificarea de către AHW a planului său de afaceri.

([28]) Pentru ca observațiile sale să fie complete, Comisia ar mai dori să precizeze că își menține punctul de vedere potrivit căruia înlocuirea nu era inclusă în PAI 2003. PAI prevede în mod clar că HLW intenționa „să pună accentul pe ameliorarea treptată a gamei de produse" prin „dezvoltarea producției prin promovarea oțelurilor de specialitate și a oțelurilor de construcție". PAI 2005 precizează clar că „pentru a face față cererii pieței, se impune perfecționarea strategiei de afaceri și îmbogățirea portofoliului de produse din oțel cu o nouă gamă de produse". Aceasta înseamnă că AHW dorea să răspundă cererii de oțel pentru construcții prin construirea unui nou laminor, capabil să producă oțel pentru construcții, și să utilizeze mai eficient în acest scop instalația existentă de fabricare a oțelului lichid. Cu toate acestea, este evident că întreprinderea nu dispunea de fondurile necesare efectuării acestor investiții înainte de 2003, putând realiza toate acestea numai cu sprijinul Arcelor.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Republicii Polone.

Adoptată la Bruxelles, 11 decembrie 2007.

Pentru Comisie
Neelie KROES
Membru al Comisiei